

เครือข่ายการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรม

พื้นที่ถนนข้าวสารกรุงเทพมหานคร

Security Management Network on Crime ; Khao San Road area Bangkok

พงศกร อุบลวรรณ * กรรณิกา กุกุดเรือ **

Pongsakorn Ubonwanna * Kannika Kukudrua **

Received : 21 JUL 2019 / Revised : 20 AUG 2019 / Accepted : 28 SEP 2019

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของเครือข่ายการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรม พื้นที่ถนนข้าวสาร กรุงเทพมหานคร 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของเครือข่าย และการมีส่วนร่วมในการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรม พื้นที่ถนนข้าวสาร กรุงเทพมหานคร 3) เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของเครือข่ายที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรม พื้นที่ถนนข้าวสาร กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่าง คือ 1) ผู้นำชุมชน สถานประกอบการ 2) หน่วยงานของรัฐ ได้แก่ กรุงเทพมหานคร กระทรวงการพัฒนาสังคมฯ (พม.) เจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจนครบาลชนะสงคราม และสำนักงานเขตพระนคร 3) นักท่องเที่ยว ศึกษาข้อมูลโดยใช้สถิติบรรยาย เพื่ออธิบายคุณลักษณะของตัวแปร และระดับของตัวแปร วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร และวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปร

ผลการวิจัย พบว่า 1. ความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วม โดยภาพรวม และรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการรับรู้ร่วมกัน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนด้านการมีปฏิสัมพันธ์และการสื่อสารแลกเปลี่ยน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาอาชีพ ความถี่ของการเดินทางมาเที่ยว ระยะเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยว ช่วงเวลาที่เดินทางมาเที่ยวและการกลับมาเที่ยวซ้ำ มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการจัดการความ

คำสำคัญ : การมีส่วนร่วม / การจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรม / การท่องเที่ยว ถนนข้าวสาร

* นักศึกษาปริญญาโท รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการความปลอดภัย คณะตำรวจศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

** พ.ต.ท.ดร., ที่ปรึกษาหลักวิทยานิพนธ์ คณะตำรวจศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

* Master of Public Administration, Program in Security Management, Faculty of Police Science, Royal Police Cadet Academy

** Pol.Col.Dr., Thesis Advisor, Faculty of Police Science, Royal Police Cadet Academy

วารสารคุณภาพชีวิตกับกฎหมาย

ปีที่ 15 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม - ธันวาคม 2562)

ปลอดภัยฯ 3. ปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ความถี่ของการเดินทางมาเที่ยว ระยะเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยว ระยะเวลาที่เดินทางมาเที่ยว และการกลับมาเที่ยวซ้ำ มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อาชีพ มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการจัดการความปลอดภัย ด้านอาชญากรรม พื้นที่ถนน ข้างสาร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการศึกษาวิจัยพบว่า เครือข่ายการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรม ทั้งโดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด โดยด้านการรับรู้ร่วมกัน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และด้านการมีปฏิสัมพันธ์และการสื่อสารแลกเปลี่ยน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด สะท้อนให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่กำกับดูแลเครือข่ายด้านการจัดการความปลอดภัยตระหนักถึงความสำคัญของการสร้างการรับรู้ร่วมกันของเครือข่าย ทั้งภาครัฐ เอกชน สถานประกอบการร้านค้า ประชาชนชุมชนในพื้นที่ และนักท่องเที่ยวให้เกิดความคิด ความรู้สึก และรับรู้ถึงเหตุผลความสำคัญ ความจำเป็น เข้าใจในปัญหา และมีความคิดที่จะเข้าร่วมเป็นเครือข่ายเพื่อการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรม และกระตุ้นการมีปฏิสัมพันธ์และการสื่อสารแลกเปลี่ยน ให้สมาชิกเครือข่ายมีการกระทำกิจกรรมร่วมกันในการป้องกันด้านอาชญากรรม รับฟังความคิดเห็น พุดคุยสื่อสารแบบสองทาง แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แลกเปลี่ยนความคิดเห็น เรียนรู้ซึ่งกันและกัน เพื่อให้เครือข่ายเข้มแข็งและสามารถจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรม ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Abstract

The research Security Management Network on Crime: Khao San Road area Bangkok “aims to study: 1) the level of participation, 2) the relationship between the network’s personal factors and participation, and 3) the network’s personal factors affecting the participation in security Management Network on Crime in Khao San Road area, Bangkok.

This study is a quantitative research using questionnaires collected from 1) citizens, leaders, and shops 2) government agencies that play an important role in the network security sector, namely, Ministry of Social Development and Human Security, police officers, Chanasongkarn police stations and the Phranakhon District Office and 3) tourists. Data is analyzed by using descriptive statistics to describe the characteristics and the level of the variables and to analyze the relationship between variables and the influence of variables by using the software package. The research findings are: 1. The participants’ opinions on security management network on crime: Khao San Road area Bangkok in overall aspects including mutual recognition aspects, vision and goal sharing aspect, participation and cooperation aspect, interaction and communication exchange aspect and strengthening and interdependence aspect are at the level of the most agree. While mutual recognition aspect has the highest mean, vision and goal sharing aspect has the second highest and the interaction and communication exchange has the lowest. 2. The personal factors including gender, marital status, educational level, occupation, frequency of travel, length of time use in traveling, travel time period and the participation in security management on crime in Khao San Road area, Bangkok are correlated. 3. The personal factors including gender, marital status, educational level frequency of travel, length of time use in traveling, and travel time period and the participation in security management on crime are statistically significantly correlated at .01 and occupation and the participation in security management on crime are statistically significantly correlated at .05.

The study researchers found. Network Security Management crime. Both overall and in aspects In most agree. In the field of mutual recognition. The average maximum And the interaction and communication exchange. The average lowest Reflects the state agency that oversees the network security management recognizes the importance of creating awareness, sharing of networks, both public and private establishments, shops. Local Communities And visitors to the thoughts, feelings and awareness for the need to understand the importance of the issue. The idea is to join a network to manage security crimes. And stimulate interaction and communication exchange. Network members are committed to joint activities in the field of crime prevention. Hearing Talk two-way communication Information exchange exchange comment Learn from each other In order to strengthen the network and security management, criminal. Effectively

Keywords: Participation / security management network on crime / Khao San Road Tourism

บทนำ

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่มีการเติบโตอย่างต่อเนื่องและเป็นไปในทิศทางที่ดี สามารถสร้างรายได้เข้าประเทศได้เป็นจำนวนมาก และมีผลต่อการพัฒนาประเทศเป็นอย่างดี การท่องเที่ยวเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมนุษย์ทุกคนทั่วโลก ทุกเพศ ทุกวัย ตามแต่โอกาสและความสนใจของแต่ละบุคคล ซึ่งแต่ละประเทศให้ความสำคัญกับกิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยว จึงเป็นเหตุให้การท่องเที่ยวขยายตัวอย่างรวดเร็วในแทบทุกภูมิภาคของโลก องค์การการท่องเที่ยวโลกแห่งสหประชาชาติ (UNWTO) เปิดเผยว่า จำนวนนักท่องเที่ยวทั่วโลก ปี 2016 อยู่ที่ 1,235 ล้านคน เพิ่มขึ้น 4% จากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ 1,189 ล้านคน (ประชาชาติ, 2561)

การท่องเที่ยวของประเทศไทย จึงเป็นอุตสาหกรรมที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชาติ และเป็นปัจจัยดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศในการทำธุรกิจในประเทศไทย การท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย ผสมกับรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยว เป็นแรงผลักดันให้เกิด อุปสงค์ผลิตภัณฑ์และบริการด้านการท่องเที่ยวในประเทศไทยทั้งนี้ ศูนย์วิจัยกสิกรไทย คาดว่าในปี 2562 นักท่องเที่ยวจีนเที่ยวไทยน่าจะจะมีจำนวนประมาณ 10.80-10.99 ล้านคน เติบโตประมาณ 2.5%-4.3% จากปี 2561 (สาเหตุของอัตราการเพิ่มขึ้นที่ชะลอลงส่วนหนึ่งเป็นผลจากฐานของนักท่องเที่ยวจีนที่มีขนาดใหญ่ขึ้น) สำหรับการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวจีนเที่ยวไทยคาดว่าจะมีมูลค่าประมาณ 5.98-6.09 แสนล้านบาทขยายตัวประมาณ 3.0%-5.0% จากปี 2561 ทำให้การท่องเที่ยวของประเทศไทย ในด้านเศรษฐกิจนั้น เป็น 1 ในรายได้หลักของประเทศ (ศูนย์วิจัยกสิกรไทย, 2562)

แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในกรุงเทพมหานคร ที่มีชื่อเสียงโด่งดังเป็นที่รู้จักไปทั่วโลกเป็นที่ยอดนิยม และเป็นอีกหนึ่งปลายทางของนักท่องเที่ยวต่างชาติแห่งหนึ่งคือ ถนนข้าวสาร ซึ่งพื้นที่บริเวณถนนข้าวสารมีทั้งห้องอาหารและรถเข็น ประมาณ 170 แห่ง คาดว่าในปีนี้จะสามารถสร้างรายได้ประมาณ 750 ล้านบาท (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560) จากการที่ถนนข้าวสารได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางเป็นสตรีทฟู้ด (Street food) อีกแห่งหนึ่งจากที่พักราคาประหยัดสินค้าราคาถูก และมีบริการต่างๆ ครบครัน ยิ่งในช่วงของเทศกาลต่างๆ เช่น วันสงกรานต์ ถนนข้าวสารเต็มไปด้วยบุคคลมากมายเต็มท้องถนน นับได้ว่า ถนนข้าวสารถือเป็นพื้นที่เป้าหมายสำคัญบริเวณรอบเกาะรัตนโกสินทร์ เนื่องจากเป็นพื้นที่เชื่อมโยงการท่องเที่ยวภาคค่ำ และได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง จึงหลีกเลี่ยงไม่ได้กับปัญหาความไม่ปลอดภัยต่างๆ โดยเฉพาะปัญหาอาชญากรรม

ปัจจุบันได้มีอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวทั่วโลกมากขึ้นตามการขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เช่น การลัก ชิง ปล้นทรัพย์ ของนักท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ การฉ้อโกงการหลอกลวงสินค้าหรือบริการ หรือ อาชญากรรมรุนแรงอื่นๆ ความปลอดภัย

ของนักท่องเที่ยว นับว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ส่งผลกระทบต่อปริมาณนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางไปท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ แหล่งท่องเที่ยวใดที่มีอาชญากรรม หรือ ความไม่ปลอดภัยเกิดขึ้นบ่อยครั้งย่อมส่งผลกระทบทางลบต่อแหล่งท่องเที่ยว นั้น รวมถึงการตัดสินใจเดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยว นั้นของนักท่องเที่ยวด้วย (George, 2003)

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาเครือข่ายการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมในพื้นที่ท่องเที่ยวถนนข้าวสาร กรุงเทพมหานคร ศึกษาระดับการมีส่วนร่วม และปัจจัยส่วนบุคคลของเครือข่ายมีผลต่อการมีส่วนร่วมหรือไม่ อย่างไร ซึ่งการดำเนินงานในรูปแบบของเครือข่ายนั้น เป็นอีกทางเลือกหนึ่งของการได้มาซึ่งคุณภาพของการบริหารจัดการสมัยใหม่ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการมีส่วนร่วมในการจัดการความปลอดภัยในพื้นที่ถนนข้าวสาร และเป็นประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศรวมทั้งชื่อเสียงที่ดีของประเทศไทยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของเครือข่ายการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมพื้นที่ถนนข้าวสาร กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของเครือข่าย และการมีส่วนร่วมในการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรม พื้นที่ถนนข้าวสาร กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของเครือข่ายที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรม พื้นที่ถนนข้าวสาร กรุงเทพมหานคร

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับอาชญากรรม

มีนักวิจัยหลายท่านได้ให้ความหมายของอาชญากรรม ตัวอย่างเช่น อัจฉริยา ชูตินันท์ (2555 :36) ได้ให้ความหมายของอาชญากรรม ว่าเป็นการกระทำความผิดที่เป็นการละเมิดกฎหมายอาญาโดยทั่วไป และขัดต่อหลักศีลธรรมของสังคม แต่ไม่รวมถึงความผิดลหุโทษ และไม่รวมถึงความผิดของเด็กและเยาวชนที่ถือว่าเป็นเพียงพฤติกรรมเบี่ยงเบน (Delinquency) เท่านั้น ครอบคลุมส่วนต่างๆที่เกี่ยวข้องในลักษณะของการกระทำหรือพฤติกรรมที่ทำให้เกิดความเสียหายต่อสภาพความเป็นอยู่อันสงบเรียบร้อยของชุมชน จนชุมชนต้อง

วารสารคุณภาพชีวิตกับกฎหมาย

ปีที่ 15 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม - ธันวาคม 2562)

ดำเนินการแก้ไขต่อต้านป้องกันหรือหาทางระงับปราบปรามด้วยวิธีการต่างๆ อันรวมไปถึงการลงโทษผู้มีพฤติกรรมเช่นนั้นอย่างเป็นทางการด้วย (สหพัฒน์ หอมจันทร์, 2553 : 29) สอดคล้องกับ เอกกนิธ ขจีจิตร (2557 : 8) ให้คำจำกัดความ**อาชญากรรม**ว่า เป็นปรากฏการณ์หนึ่งทางสังคมที่เกิดขึ้นโดยการกระทำของบุคคลเป็นการกระทำที่สร้างความเดือดร้อนและเสียหายให้กับบุคคลอื่น และการกระทำนั้นกฎหมายได้บัญญัติเป็นข้อห้ามและถือว่าเป็นความผิดซึ่งผู้กระทำผิดต้องได้รับโทษ และจากที่ผู้วิจัยได้ทบทวนความหมายของอาชญากรรม สามารถสรุปได้ว่า**อาชญากรรม** หมายถึงการกระทำใดๆ ของบุคคลที่เป็นการทำความผิดต่อกฎหมาย ศีลธรรม สร้างความเสียหายต่อสังคม ซึ่งการกระทำเช่นนี้อันตรายต่อผู้เสียหายต่อสังคม และต่อตนเอง ซึ่งผลที่ได้รับ คือ จะต้องได้รับโทษทางอาญา

2. ความหมายและแนวคิดเกี่ยวกับเครือข่าย

พิสิฐ เทพไกรวัล (2554 : 29) ให้ความหมาย**เครือข่าย** หมายถึง การเชื่อมโยงระหว่างระบบการปฏิบัติงานหรือเชื่อมโยงบทบาทของ กลุ่มบุคคล องค์กร/หน่วยงานต่างๆ ที่เป็นหน่วยย่อยรวมตัวกันด้วยความสมัครใจ ภายใต้ความต้องการในวัตถุประสงค์ร่วมกัน จัดโครงสร้างและรูปแบบการทำงานด้วยระบบใหม่ในลักษณะสร้างความร่วมมือประสานงานกันในแนวราบ ระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องด้วย การระดมสรรพกำลังร่วมกันกำหนดกลยุทธ์ในการพัฒนาด้วยการให้สมาชิกได้ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมวางแผนร่วมทำร่วมรับผิดชอบ ร่วมติดตามประเมินผล และร่วมรับ

เกิดเกียรติ วงศาโรจน์ (2557 : 61) กล่าวว่า **เครือข่าย** เป็นกระบวนการในการรวมบุคคล กลุ่มคนองค์กร ซึ่งแล้วแต่วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนั้นๆ เพื่อติดต่อสื่อสาร และร่วมกันทำกิจกรรมให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ กิจกรรมดังกล่าวจะเป็นกิจกรรมที่ใช้ระยะเวลาสั้นหรือ ระยะเวลายาว หรือตลอดไปก็ได้สิ่งสำคัญ เครือข่ายต้องมีกิจกรรมและสมาชิกเครือข่ายต้องเข้าร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่องและต้องมีศูนย์กลางเครือข่ายในการติดต่อประสานงาน อาทิ กิจกรรมการสื่อสาร ความร่วมมือ การพึ่งพาอาศัยการแลกเปลี่ยน โดยมีเป้าหมายวัตถุประสงค์ ความต้องการบางอย่างร่วมกันโดยที่สมาชิกมีความเป็นอิสระ ซึ่งสอดคล้องกับกุลธิดา ภูษัง (2558) และ พระมหาสุทิตย์ อาภากร (2557) ให้ความหมายเครือข่าย หมายถึง การที่ปัจเจกบุคคลองค์กรหน่วยงาน หรือสถาบันใดๆ ได้ตกลงที่จะประสานเชื่อมโยงเข้าหากัน เพื่อสร้างความสัมพันธ์ เพื่อแก้ปัญหาาร่วมกัน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ร่วมกัน เพื่อให้ได้มาซึ่งความสำเร็จจากการร่วมมือและการเปิดรับในสิ่งใหม่ๆ

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2537) ได้นำเสนอถึงองค์ประกอบสำคัญๆ ของเครือข่าย อันได้แก่ 1) การรับรู้มุมมองร่วมกัน (Common perception) 2) การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน (Common vision) 3) การมีผลประโยชน์และความสนใจร่วมกัน (Mutual interests/benefits) 4) การมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่ายอย่างกว้างขวาง (All stakeholders participation) 5) การเสริมสร้างซึ่ง

กันและกัน (Complementary relationship) 6) การพึ่งพิงอิงร่วมกัน (Interdependence) 7) การปฏิสัมพันธ์เชิงแลกเปลี่ยน (Interaction) หรือที่ กุลธิดา ภูษัง (2558) กล่าวว่าองค์ประกอบที่สำคัญของความเป็นเครือข่ายได้แก่ 1) สมาชิกเป็นองค์ประกอบเบื้องต้น 2) จุดมุ่งหมาย วัตถุประสงค์ 3) การทำหน้าที่อย่างมีจิตสำนึก 4) การมีส่วนร่วมและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

จากที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่า **เครือข่าย** นั้นหมายถึงการประสานร่วมมือในการทำงานหรือปฏิบัติการใดๆ ของบุคคล หรือองค์กรที่มีความสามารถ หรือขีดจำกัดแตกต่างกันมาประกอบรวมกันเพื่อเป็นการเสริมซึ่งกันและกัน ให้บรรลุต่อเป้าประสงค์ของกลุ่มเครือข่านั้นๆ การมีเครือข่าย ทำให้เกิดการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน มีการติดต่อสื่อสาร แลกเปลี่ยนข้อมูล ซึ่งนำพาการพัฒนาต่อบุคคล กลุ่ม องค์กรและสังคม ไปจนถึงประเทศชาติ และองค์ประกอบของเครือข่ายมีดังนี้ 1) บุคลากร องค์กรสมาชิกผู้ร่วมดำเนินการ 2) เป้าหมาย วัตถุประสงค์ 3) แผนการดำเนินการ 4) การติดต่อสื่อสาร 5) การแลกเปลี่ยนข้อมูล และ 6) กฎระเบียบ

3. ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม

การมีส่วนร่วม หมายถึง การมีส่วนร่วมเป็นการเปิดโอกาส การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการทำงานนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องคำนึงถึง เงื่อนไขหรือหลักการสำคัญ คือ การมีส่วนร่วมต้องเกิดจากความเต็มใจและความตั้งใจที่จะเข้าร่วม เพราะจะทำให้เกิดความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนในการแก้ไขปัญหาตัดสินใจในเรื่องนั้นๆ กระบวนการมีส่วนร่วมนั้นต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเสมอภาค การมีส่วนร่วมต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของเสรีภาพ อิสรภาพที่จะตัดสินใจว่าจะเลือกหรือจัดให้มีการมีส่วนร่วมหรือไม่ ข้อสำคัญคือ การมีส่วนร่วมนั้นต้องไม่เกิดจากการบังคับหรือขู่เข็ญจากผู้ใดเหนือกว่า ลักษณะของการมีส่วนร่วมหรือได้ให้ความหมายหรือได้ให้นิยามคำว่ามีส่วนร่วมไว้หลากหลายข้างต้นแล้ว เห็นว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนในของชุมชนนั้น รวมถึงการจัดหางบประมาณในการแก้ไขปัญหา ตลอดจนร่วมรับผลประโยชน์ที่ได้เข้าไปมีส่วนร่วมมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อ เช่นเดียวกับเมตต์ เมตต์การุณจิต (2553 : 71) ที่เสนอไว้สอดคล้องกับ จอมพงศ์ มงคลวนิช (2554 : 53) ได้กล่าวถึงการมีส่วนร่วมไว้ว่า การเปิดโอกาสให้บุคลากรมีความเชื่อมโยงใกล้ชิดกับการดำเนินงานเกิดผลดีต่อการขับเคลื่อนองค์กรหรือเครือข่ายเพราะมีผลในทางจิตวิทยา เป็นอย่างยิ่ง กล่าวคือ ผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วมย่อมเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของการบริหาร ความคิดเห็นถูกรับฟังและนำไปปฏิบัติ

จากที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่า **การมีส่วนร่วม** หมายถึง กระบวนการที่ประชาชนได้มีโอกาสได้ร่วมปฏิบัติการกิจ ดำเนินการ ทำกิจกรรม ได้แสดงออกทางความคิด ได้ตัดสินใจ แก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง มีบทบาทในภารกิจ หรือในสังคมนั้นๆ

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดยตรวจสอบคุณภาพด้วยการหาค่า IOC และหาค่า ความเชื่อมั่น กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชน ผู้นำชุมชน สถานประกอบการร้านค้า และแหล่งที่พัก 2) หน่วยงานของรัฐ ได้แก่ กรุงเทพมหานคร กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) เจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลชนะสงคราม และสำนักงานเขตพระนคร 3) นักท่องเที่ยว เพศชาย จำนวน 197 คน และเพศหญิง 203 คน จำนวนรวมทั้งสิ้น 400 นาย การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the social sciences) ประมวลผล 1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สถิติอ้างอิง (Inferential statistics) ใช้ทดสอบสมมติฐาน และการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ต้นกับตัวแปรตาม โดยใช้สถิติ ANOVA และ Correlation มาวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการศึกษา

ตารางที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ สถานภาพสมรส อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยความเกี่ยวข้องกับพื้นที่ ความถี่การเดินทางมาเที่ยว ระยะเวลาที่ใช้ในการมาเที่ยว ช่วงเวลาที่เดินทางมาเที่ยวและการกลับเข้าวัดซ้ำ แสดงผลการวิเคราะห์

1. ผู้ตอบแบบสอบถามมีจำนวนทั้งหมด 400 คน ส่วนมากเป็นเพศหญิง จำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 50.7 และเพศชาย จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 49.3 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีสถานภาพโสด จำนวน 288 คน คิดเป็นร้อยละ 72.0 รองลงมา มีสถานภาพสมรส จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 27.2 แลสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง มีจำนวนน้อยที่สุดคือ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมาก อายุ 31-40 ปี จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 38.3 รองลงมาอายุ 21-30 ปี จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 และมากกว่า 50 ปี มีจำนวนน้อยที่สุดคือ 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 51.5 รองลงมา ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 32.7 และระดับปริญญาเอกมีจำนวนน้อยที่สุดคือ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีอาชีพรับราชการ จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 37.3 รองลงมา มีอาชีพอาชีพอิสระ/ค้าขาย จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.2 และรัฐวิสาหกิจ มีจำนวนน้อยที่สุดคือ 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.0 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001-20,000 บาท จำนวน 162 คนคิด

เป็นร้อยละ 40.4 รองลงมาได้มีรายได้ 20,001-50,000 บาท จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 31.8 และมากกว่า 50,000 บาท มีจำนวนน้อยที่สุดคือ 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นนักท่องเที่ยวน และผู้ที่อยู่อาศัยในถนนข้าวสาร จำนวนเท่ากันคือ 98 คน คิดเป็นร้อยละ 24.5 รองลงมาคือ เจ้าหน้าที่ตำรวจ จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 18.8 และสถานประกอบการ มีจำนวนน้อยที่สุดคือ 58 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเดินทางมาเที่ยวมากกว่า 5 ครั้งต่อเดือน จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 35.3 รองลงมาคือ 1-2 ครั้งต่อเดือน จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 34.4 และ 3-5 ครั้งต่อเดือนมีจำนวนน้อยที่สุดคือ 121 คน คิดเป็นร้อยละ 30.3 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากใช้เวลาในการมาเที่ยว 4-5 ชั่วโมงต่อครั้ง จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 46.2 รองลงมาคือ 1-3 ชั่วโมงต่อครั้ง จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 31.8 และมากกว่า 12 ชั่วโมงต่อครั้ง มีจำนวนน้อยที่สุดคือ 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเดินทางมาเที่ยวในช่วงวันเวลาราชการ จำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 59.5 รองลงมาคือ วันหยุดเสาร์-อาทิตย์ จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 35.3 และวันหยุดเทศกาล มีจำนวนน้อยที่สุดคือ 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.2 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากกลับมาเที่ยวซ้ำภายใน 1 สัปดาห์ จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 41.0 รองลงมาคือ แล้วแต่สะดวก จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 35.0 และภายใน 6 เดือน มีจำนวนน้อยที่สุดคือ 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.7

ตารางที่ 2 ผู้วิจัยแสดงผลการวิเคราะห์จากการให้คะแนนตามแบบวัดมาตรฐานประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และส่วนความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้

การมีส่วนร่วมในการจัดการความปลอดภัย ด้านอาชญากรรม	x	S.D.	ความหมาย
1. ด้านการรับรู้ร่วมกัน	4.74	.646	เห็นด้วยมากที่สุด
2. ด้านการมีวิสัยทัศน์และเป้าหมายเดียวกัน	4.69	.383	เห็นด้วยมากที่สุด
3. ด้านการมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือ	4.47	.663	เห็นด้วยมากที่สุด
4. ด้านการมีปฏิสัมพันธ์และการสื่อสารแลกเปลี่ยน	4.45	.668	เห็นด้วยมากที่สุด
5. ด้านการเสริมสร้างและพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน	4.56	.746	เห็นด้วยมากที่สุด
รวม	4.58	.505	เห็นด้วยมากที่สุด

2. เครือข่ายจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรม พื้นที่ถนนข้าวสาร กรุงเทพมหานคร

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมโดยภาพรวมและรายด้านทุกด้าน ได้แก่ ด้านการรับรู้ร่วมกัน ด้านการมีวิสัยทัศน์และเป้าหมายเดียวกัน ด้านการมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือ ด้านการมีปฏิสัมพันธ์และการสื่อสารแลกเปลี่ยน ด้านการเสริมสร้างและพึ่งพาอาศัยซึ่งกัน อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการรับรู้ร่วมกัน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการมีวิสัยทัศน์และเป้าหมายเดียวกัน และด้านการมีปฏิสัมพันธ์และการสื่อสารแลกเปลี่ยน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 3 ผู้วิจัยแสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการมีส่วนร่วมในการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรม พื้นที่ถนนข้าวสาร กรุงเทพมหานคร แสดงผลการวิเคราะห์ดังตาราง ดังนี้

ปัจจัยส่วนบุคคล	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	Sig. (2-tailed)
1. เพศ	-.502**	.000
2. สถานภาพสมรส	-.246**	.000
3. อายุ	.053	.295
4. ระดับการศึกษา	.163**	.001
5. อาชีพ	-.126*	.012
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	.075	.137
7. ความเกี่ยวข้องกับพื้นที่	.077	.125
8. ความถี่ของการเดินทางมาเที่ยว	-.178**	.000
9. ระยะเวลาที่ใช้ในการมาเที่ยว	.275**	.000
10. ช่วงเวลาที่เดินทางมาเที่ยว	-.180**	.000
11. การกลับมาเที่ยวซ้ำ	-.204**	.000

3. ความสัมพันธ์ระหว่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของเครือข่าย และการมีส่วนร่วมในการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรม พื้นที่ถนนข้าวสาร กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ สถานภาพสมรสระดับการศึกษา ความถี่ของการเดินทางมาเที่ยว ระยะเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยว ช่วงเวลาที่เดินทางมาเที่ยว และการกลับมาเที่ยวซ้ำ มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรม พื้นที่ถนนข้าวสาร กรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (r เท่ากับ -.502 -.246 .163 -.17 8.275 -.180 และ -.204 ตามลำดับ) และปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ อาชีพ มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรม พื้นที่ถนนข้าวสาร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (r เท่ากับ -.126)

อภิปรายผล

เมื่อพิจารณาผลการวิจัยแล้ว มีประเด็นที่น่าสนใจที่จะนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการรับรู้ร่วมกัน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้ตอบแบบสอบถามเป็นบุคคลที่ใช้พื้นที่และมีความเกี่ยวข้องกับพื้นที่ถนนข้าวสารทำให้เล็งเห็นถึงความสำคัญและรับรู้ร่วมกันถึงเป้าหมายในการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรม ว่าเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อให้ถนนข้าวสารเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวต่างชาติห้ามพลาด ซึ่งการรับรู้ร่วมกัน เป็นหลักการสำคัญของการเป็นเครือข่าย สมาชิกเครือข่ายต้องมีความรู้สึกร่วมกันและการรับรู้ร่วมกันถึงเหตุการณ์การเข้าร่วมเป็นเครือข่าย อาทิที่มีความเข้าใจในปัญหาและมีสำนึกในการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน มีประสบการณ์ในปัญหาร่วมกัน มีความต้องการความช่วยเหลือในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน เป็นต้นซึ่งจะส่งผลให้สมาชิกของเครือข่ายเกิดความรู้สึกผูกพันในการดำเนินกิจกรรมบางอย่างร่วมกันได้สำเร็จ การรับรู้ร่วมกันถือเป็นหัวใจของเครือข่ายที่จะทำให้เครือข่ายมีความต่อเนื่อง เพราะหากสมาชิกไม่มีความเข้าใจในการเข้าร่วมเป็นเครือข่าย จะมีผลทำให้การประสานงานและการขอความร่วมมือในการดำเนินการเป็นไปอย่างยากลำบาก แต่ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าสมาชิกของเครือข่ายไม่สามารถจะมีความคิดเห็นแตกต่างกันเพราะมุมมองที่แตกต่างกันย่อมมีประโยชน์ ช่วยให้เกิดการสร้างสรรค์ในการทำงาน แต่ความคิดที่ต่างต่างนี้ต้องอยู่ภายใต้จุดร่วมของเครือข่ายที่สมาชิกยอมรับกัน ดังที่ กุลธิดา ภูซัง (2558) กล่าวว่าสมาชิกเป็นองค์ประกอบเบื้องต้นของความ เป็นเครือข่ายที่สร้างระบบปฏิสัมพันธ์ และองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่ง คือการมีจุดมุ่งหมาย วัตถุประสงค์ เดียวกัน และที่ เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2537) ได้นำเสนอถึงองค์ประกอบสำคัญๆ การรับรู้มุมมองร่วมกัน (Common perception) สมาชิกที่เข้ามาอยู่ในเครือข่ายต้องมีความรู้สึกร่วมกันและการรับรู้ร่วมกันถึงเหตุการณ์การเข้าร่วมเป็นเครือข่าย อาทิ มีความเข้าใจในปัญหาและมีสำนึกในการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน มีประสบการณ์ในปัญหาร่วมกัน มีความต้องการความช่วยเหลือใน

วารสารคุณภาพชีวิตกับกฎหมาย
ปีที่ 15 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม - ธันวาคม 2562)

ลักษณะที่คล้ายคลึงกัน เป็นต้น ซึ่งจะส่งผลให้สมาชิกของเครือข่ายเกิดความรู้สึกผูกพันในการดำเนินกิจกรรมบางอย่างร่วมกันเพื่อแก้ปัญหาความเดือดร้อนที่เกิดขึ้น การรับรู้ร่วมกันถือเป็นหัวใจของเครือข่ายที่จะทำให้เครือข่ายมีความต่อเนื่อง เพราะหากสมาชิกไม่มีความเข้าใจในการเข้าร่วมเป็นเครือข่ายจะมีผลทำให้การประสานงานและการขอความร่วมมือในการดำเนินการเป็นไปอย่างยากลำบาก แต่ทั้งนี้มิได้หมายความว่าสมาชิกของเครือข่ายไม่สามารถจะมีความคิดเห็นแตกต่างกันเพราะมุมมองที่แตกต่างย่อมมีประโยชน์ ช่วยให้เกิดการสร้างสรรคในการทำงาน แต่ความคิดที่แตกต่างนี้ ต้องอยู่ภายใต้จุดร่วมของเครือข่ายที่สมาชิกยอมรับกัน ด้านการมีวิสัยทัศน์และเป้าหมายเดียวกันผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมรองลงมา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้ตอบแบบสอบถาม มีเป้าหมายและภาพอนาคตเดียวกัน คือ ความปลอดภัยด้านอาชญากรรมของพื้นที่ ถนนข้าวสาร การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน (Common vision) มองเห็นภาพของจุดมุ่งหมายในอนาคตร่วมกันระหว่างสมาชิกในกลุ่ม รับรู้เข้าใจถึงทิศทางเดียวกัน และมีเป้าหมายที่จะไปด้วยกัน จะช่วยทำให้ขบวนการเคลื่อนไหวมีพลัง เกิดเอกภาพ และช่วยบรรเทาความขัดแย้งอันเกิดจากมุมมองความคิดที่แตกต่างลงไปได้นั้น วิสัยทัศน์ร่วม จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องสร้างให้เกิดขึ้นให้ได้ ดังเห็นได้จากการร่วมกันรณรงค์ด้านความ เพื่อสร้างความปลอดภัยบนพื้นที่ถนนข้าวสาร ด้านการมีปฏิสัมพันธ์และการสื่อสารแลกเปลี่ยน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากระยะเวลาพบปะของสมาชิกเครือข่ายมีน้อย และความหลากหลายทางด้านหน้าที่ของสมาชิก การปฏิสัมพันธ์เชิงแลกเปลี่ยน (Interaction) การทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกด้วยกันจึงอาจไม่มากเท่าที่ควร การสื่อสารแลกเปลี่ยนอาจเป็นไปในรูปหนังสือ การประชุม สัมมนาร่วมกัน จึงอาจทำให้ปฏิสัมพันธ์และการสื่อสารแลกเปลี่ยนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้น ด้านการมีปฏิสัมพันธ์และการสื่อสารแลกเปลี่ยน อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด จึงเป็นสิ่งที่ทำให้เห็นชัดเจนว่าประเด็นนี้ควรได้รับการพัฒนาให้มีการปฏิสัมพันธ์และการสื่อสารแลกเปลี่ยนให้มากยิ่งขึ้น โดยที่ อุดินันท์ บัวภักดี (2552) กล่าวถึงทฤษฎีสองปัจจัย Hertzberg ว่าเป็นทฤษฎีการจูงใจที่เกี่ยวข้องและสามารถโยงไปสู่กระบวนการมีส่วนร่วมได้ เป็นแนวคิดเกี่ยวกับการจูงใจปฏิบัติงานเกิดความพึงพอใจทฤษฎีนี้ เชื่อว่าผู้ปฏิบัติงานจะปฏิบัติงานได้ผลดีมีประสิทธิภาพย่อมขึ้นอยู่กับความพึงพอใจของผู้ปฏิบัติงาน เพราะเขาจะเพิ่มความสนใจในงานและมีความรับผิดชอบ กระตือรือร้นที่จะทำงานซึ่งเป็นการเพิ่มผลผลิตของงานให้มากขึ้น ในทางตรงกันข้ามหากผู้ปฏิบัติงานไม่พึงพอใจในการทำงาน ก็จะทำให้เกิดความท้อถอยในการทำงาน และทำให้ผลงานออกมาไม่มีประสิทธิภาพ ทฤษฎีดังกล่าวสอดคล้องกับการเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมของบุคลากรในองค์กร กล่าวคือถ้าบุคลากรได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานได้คิดตัดสินใจ จะส่งผลให้บุคลากรในองค์กรเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของในกิจกรรมมากขึ้น ทำให้ประสบผลสำเร็จในการพัฒนาได้ นอกจากนี้ทฤษฎีการสร้างผู้นำก็มีความสำคัญคือ ผู้มีอำนาจที่ดี (Positive leader) มักจะนำการเคลื่อนไหวในการทำงานอยู่เสมอ ในขณะที่ผู้มีอำนาจที่ไม่ดี

(Negative leader) จะไม่มีผลงานที่สร้างสรรค์เลย การสร้างผู้มีอำนาจหรือผู้นำจะช่วยจูงใจให้บุคลากรเต็มใจที่จะทำงานเพื่อให้งานบรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน เนื่องจากผู้นำ เป็นผู้ที่มีความสำคัญในการจูงใจและรวมกลุ่มคน

2. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของเครือข่าย และการมีส่วนร่วมในการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรม พื้นที่ถนนข้าวสาร กรุงเทพมหานคร ได้แก่ เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ ความถี่ของการเดินทางมาเที่ยว ระยะเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยว ช่วงเวลาที่เดินทางมาเที่ยว และการกลับมาเที่ยวซ้ำ มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมในพื้นที่ถนนข้าวสาร กรุงเทพมหานคร ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับพื้นที่ถนนข้าวสารไม่ว่าจะเป็นกลุ่มผู้ใช้พื้นที่ ผู้มีส่วนดูแลสถานที่ ไม่ว่าเพศใด สถานภาพใด หรือใช้เวลาในการท่องเที่ยวช่วงเวลาใด หรือ ยาวนานเท่าใด ก็ตาม ทุกคนเล็งเห็นถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการจัดการความปลอดภัยในรูปแบบเครือข่าย เพื่อผลประโยชน์ร่วมกัน สอดคล้องกับที่ เทิดเกียรติ วงศาโรจน์ (2557 : 61) กล่าวว่าเครือข่าย เป็นกระบวนการในการรวมบุคคล กลุ่มคนองค์กร ซึ่งแล้วแต่วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนั้นๆ เพื่อติดต่อสื่อสาร และร่วมกันทำกิจกรรมให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ กิจกรรมดังกล่าวจะเป็นกิจกรรมที่ใช้ระยะเวลาสั้น หรือ ระยะเวลายาว หรือตลอดไปได้สิ่งสำคัญ เครือข่ายต้องมีกิจกรรมและสมาชิกเครือข่ายต้องเข้าร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่องและต้องมีศูนย์กลางเครือข่ายในการติดต่อประสานงาน อาทิ กิจกรรมการสื่อสาร ความร่วมมือ การพึ่งพาอาศัยการแลกเปลี่ยน โดยมี เป้าหมายวัตถุประสงค์ ความต้องการบางอย่างร่วมกันโดยที่สมาชิกมีความเป็นอิสระ ซึ่งสอดคล้องกับ กุลธิดา ภูซัง (2558 : 35) และพระมหาสุทิตย์ อาภากร (2557) ให้ความหมายเครือข่าย หมายถึง การที่ปัจเจกบุคคลองค์กรหน่วยงาน หรือสถาบันใดๆ ได้ตกลงที่จะประสานเชื่อมโยงเข้าหากัน เพื่อสร้างความสัมพันธ์ เพื่อแก้ปัญหาร่วมกัน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ร่วมกัน เพื่อให้ได้มาซึ่งความสำเร็จจากการร่วมมือและการเปิดรับในสิ่งใหม่ๆ

3. ปัจจัยส่วนบุคคลของเครือข่ายที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรม พื้นที่ถนนข้าวสาร กรุงเทพมหานคร ได้แก่ เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ ความถี่ของการเดินทางมาเที่ยว ระยะเวลาที่ใช้ในการมาเที่ยว ช่วงเวลาที่เดินทางมาเที่ยว และการกลับมาเที่ยวซ้ำ ร่วมกันส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรม พื้นที่ถนนข้าวสาร กรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 39.0 โดยเมื่อพิจารณา ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรแต่ละตัว พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ความถี่ของการเดินทางมาเที่ยว และระยะเวลาที่ใช้ในการมาเที่ยว มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรม พื้นที่ถนนข้าวสาร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 และปัจจัยส่วนบุคคลด้านช่วงเวลาที่เดินทางมาเที่ยว และการกลับมาเที่ยวซ้ำมีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการ

วารสารคุณภาพชีวิตกับกฎหมาย

ปีที่ 15 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม - ธันวาคม 2562)

ความปลอดภัยด้านอาชญากรรม พื้นที่ถนนข้าวสารกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากตัวแปรทุกตัวดังกล่าวเป็นปัจจัยส่วนบุคคลผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความสำคัญเกี่ยวเนื่องโดยตรงไม่ว่าจะเป็น เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาได้ก็ตาม มีเป้าหมายและภาพอนาคตหรือวิสัยทัศน์ร่วมต่อ การจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรม ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญต่อพื้นที่ถนนข้าวสารโดยเฉพาะ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผู้มีความเกี่ยวข้อง ที่มีความถี่ของการใช้พื้นที่ ระยะเวลาที่ใช้ในพื้นที่ และ การกลับมาเที่ยวซ้ำซึ่งได้รับประโยชน์ร่วมกัน ย่อมตระหนักและให้ความสำคัญในการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรม เป็นสิ่งที่ประจักษ์แจ้งชัดว่า พื้นที่ท่องเที่ยวใดที่เกิดปัญหาหรือความไม่ปลอดภัยขึ้นจะส่งผลกระทบต่อการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยว ตามที่ George (2003) กล่าวไว้ว่า ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ตลอดจนการคุ้มครองผลประโยชน์ให้กับนักท่องเที่ยว เป็นปัจจัยที่สำคัญที่ส่งผลกระทบต่อปริมาณนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางไปท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ แหล่งท่องเที่ยวใดที่มีอาชญากรรม หรือ ความไม่ปลอดภัยเกิดขึ้นบ่อยครั้งย่อมส่งผลกระทบต่อแหล่งท่องเที่ยวนั้น ดังนั้น เพศ สถานภาพสมรสระดับการศึกษา อาชีพความถี่ของการเดินทางมาเที่ยว ระยะเวลาที่ใช้ในการมาเที่ยวช่วงเวลาที่เดินทางมาเที่ยว และการกลับมาเที่ยวซ้ำ จึงร่วมกันส่งผลกระทบต่อมีส่วนร่วมในการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรม พื้นที่ถนนข้าวสาร กรุงเทพมหานคร ได้สูงถึงร้อยละ 39.0

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากผลการศึกษาวิจัยพบว่า เครือข่ายการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรม ทั้งโดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด โดยด้านการรับรู้ร่วมกัน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และด้านการมีปฏิสัมพันธ์และการสื่อสารแลกเปลี่ยน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด สะท้อนให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่กำกับดูแลเครือข่ายด้านการจัดการความปลอดภัยตระหนักถึงความสำคัญของการสร้างการรับรู้ร่วมกันของเครือข่ายทั้งภาครัฐ เอกชน สถานประกอบการ ร้านค้า ประชาชนชุมชนในพื้นที่ และนักท่องเที่ยวให้เกิดความคิด ความรู้สึก และรับรู้ถึงเหตุผลความสำคัญ ความจำเป็น เข้าใจในปัญหา และมีความคิดที่จะเข้าร่วมเป็นเครือข่ายเพื่อการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรม และกระตุ้นการมีปฏิสัมพันธ์และการสื่อสารแลกเปลี่ยน ให้สมาชิกเครือข่ายมีการกระทำกิจกรรมร่วมกัน ในการป้องกันด้านอาชญากรรม รับฟังความคิดเห็น พุดคุยสื่อสารแบบสองทาง แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แลกเปลี่ยนความคิดเห็น เรียนรู้ซึ่งกันและกัน เพื่อให้เครือข่ายเข้มแข็งและสามารถจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ ความถี่ของการเดินทางมาเที่ยว ระยะเวลาที่ใช้ในการมาเที่ยว ช่วงเวลาที่เดินทางมาเที่ยว และการกลับมาเที่ยวซ้ำมีความสัมพันธ์และร่วมกันส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรม พื้นที่ถนนข้าวสารกรุงเทพมหานคร จึงเป็นข้อมูลพื้นฐานในการดำเนินงานสร้างการมีส่วนร่วมการมีเครือข่ายให้เกิดความยั่งยืนต้องคำนึงถึง ปัจจัยส่วนบุคคลดังกล่าวที่มีความแตกต่าง ของแต่ละบุคคลและมีผลต่อการดำเนินการจัดการความปลอดภัยดังนั้นเพื่อให้เกิดความปลอดภัยด้านอาชญากรรมในพื้นที่

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาตัวแปรอื่นเพิ่มเติมนอกจากตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคล เพื่อใช้เป็นข้อมูลหรือแนวทางในการจัดการความปลอดภัยอาชญากรรมของเครือข่ายเพิ่มขึ้น
2. จากผลการวิจัยพบว่า ด้านการมีปฏิสัมพันธ์และการสื่อสารแลกเปลี่ยน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด จึงควรศึกษาเพื่อค้นหาปัญหาและแนวทางในการพัฒนาด้านการมีปฏิสัมพันธ์และการสื่อสารแลกเปลี่ยนของเครือข่ายต่อไป

บรรณานุกรม

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2560). เข้าถึงข้อมูลเมื่อ 10 มีนาคม 2562 จาก https://www.mots.go.th/ewt_news.php?nid=8658&filename=index.
- กุลธิดา ภูซัง. (2558). กลยุทธ์การจัดการเครือข่ายศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. (ดุชนิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). สาขาวิชาการจัดการบัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2537). การจัดการเครือข่าย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ ชัคเชสมิเดีย.
- จอมพงศ์ มงคลวนิช. (2554). การศึกษาสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน : การบริหารองค์การและบุคลากรทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีสยาม.
- เทอดเกียรติ วงศาโรจน์. (2557). การพัฒนารูปแบบการสร้างเครือข่ายปฏิบัติการชุมชนและมวลชนสัมพันธ์เพื่อป้องกันอาชญากรรม. (ดุชนิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). สาขาวิชาพัฒนศึกษาภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นฤกร คำประสิทธิ์. (2557). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม : กรณีศึกษาตำบลเขาคันทรงอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี. (ค้นคว้าอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). สาขาวิชาอาชญาวิทยาและการบริหารงานยุติธรรม. มหาวิทยาลัยรังสิต.

วารสารคุณภาพชีวิตกับกฎหมาย
ปีที่ 15 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม - ธันวาคม 2562)

ประชาชาติ. (2561). เข้าถึงข้อมูลเมื่อ 10 มีนาคม 2562 จาก <https://www.prachachat.net/world-news/news-95925>.

พระมหาสุทิตย์ อาภากรโร. (2557). **เครือข่าย ธรรมชาติ ความรู้และการจัดการ**. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเสริมสร้างการเรียนรู้เพื่อชุมชนเป็นสุข (สรส.).

เมตต์ เมตต์การุณจิต. (2553). **การบริหารจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วม : ประชาชนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและราชการ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บั๊คพอยท์.

รุจิเรข ล้อไป. (2560). **การเสริมสร้างพลังภาคีเครือข่ายสุขภาพชุมชนในการพัฒนาความสำเร็จของการรักษาโรคในพื้นที่ตำบลกลางดง อำเภอบางขันจังหวัดนครราชสีมา**. (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต). สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. (2562). เข้าถึงข้อมูลเมื่อ 10 มีนาคม 2562 จาก <https://kasikornresearch.com/th/analysis/k-econ/business/Pages/z2963.aspx>.

สหพัฒน์ หอมจันทร์. (2553). **สามเหลี่ยมอาชญากรรม**. นครปฐม : โรงเรียนนายร้อยตำรวจ.

เอกกณิต ขจีจิตร. (2557). **ปัญหาอาชญากรรมในสถานบริการในเขตพื้นที่สถานีตำรวจนครบาลห้วยขวาง**. (วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมวิทยามหาบัณฑิต). สาขาวิชาสังคมวิทยา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อัจฉริยา ชูตินันท์. (2555). **อาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วิญญูชน.

อดิพันธ์ บัวภักดี. (2552). **รายงานพิเศษผลงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยในการอนุรักษ์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว**. จุลสารการท่องเที่ยว.

Cochran, W.G. (1953). **Sampling Techniques**. New York : John Wiley & Sons. Inc.

George, R. (October 2003). Tourists' perceptions of safety and security while visiting Cape Town Tourism Management, 24, 575-585